

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет іноземної філології

Кафедра теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ”

Кафедра індосвропейських мов

***“Сучасні проблеми германського та романського
мовознавства”***

Матеріали

***третьої Всеукраїнської науково-практичної
заочної конференції***

Рівне

2015

ББК 81.0
С 91
УДК 81

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції, 23-24 квітня 2015 року, Рівне. – 263, [2]с.

До збірника увійшли матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції “Сучасні проблеми германського та романського мовознавства”, присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов.

Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступники головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Деменчук Олег Володимирович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоєвропейських мов (Національний університет “Острозька академія”);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 8 від 28.03.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

Н. П. Кіндрат

Рівне

ВИКОРИСТАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ІНТЕРНЕТУ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

Постановка проблеми:

«У нашому житті є два великих зрівнювачі – Інтернет і освіта».

Голова американської корпорації Cisco Systems Джон Чемберс

Розвиток економічних відносин, прискорення ритму повсякденного життя та зростання конкуренції формує нові вимоги до працівників. На сьогодні працедавці все більше уваги звертають на знання, навички та досвід потенційних робітників. Особливе місце відіграє рівень та якість освіти. Нажаль, в багатьох людей відсутня можливість отримувати освіту, чи підвищувати її якість в силу найрізноманітніших причин. Серед них можна виділити відсутність фінансової можливості забезпечити проживання в місті отримання стаціонарної освіти, необхідність догляду за іншими людьми, тощо. Проте основиною причиною є підвищена зайнятість і відсутність часу для відвідування занять. Демократичність суспільства передбачає не лише рівність людей у правах і обов'язках, а й можливість рівного доступу до інформації та отримання знань. Саме гарантування широких можливостей для отримання знань і навиків визначає конкурентоздатність суспільства та сприяє забезпеченню стабільності його розвитку. Кожен, хто володіє достатнім рівнем інтелектуального потенціалу і самоорганізації, має мати можливість отримати кваліфікацію у відповідності до своїх потреб та можливостей.

Класична освіта не завжди гарантує зазначені права в повній мірі, оскільки відсікає значний суспільний прошарок. Оптимальним рішенням є формування та розвиток системи дистанційного навчання, яка, доповнюючи існуючу систему стаціонарного навчання, дозволить не лише поліпшити загальний рівень освіти населення, а й спровокує зростання конкуренції на ринку праці. Це в свою чергу приведе до підвищення вимог потенційних

студентів до освітніх закладів і їх навчальних програм, а в результаті і до якості освітніх послуг, що надаються. Таким чином може бути сформована саморегулююча система освіти, основою регулятивних процесів якої стануть не зовнішні, а внутрішні чинники, сформовані навчальним процесом, а також реалізацією випускниками свого потенціалу на ринку праці.

XXI століття часто визначають як століття інформаційних технологій. І дійсно, інформаційні технології проникли в кожен дім, швидкість розповсюдження і отримання інформації зростає щороку і вже сьогодні досягла висот, які ще двадцять років тому було неможливо уявити. Основною рушійною силою таких змін стало розповсюдження мережі Інтернет та широке застосування мережевих технологій на його основі. Можливості Інтернету відкривають нову сторінку в дистанційному навчанні, дозволяють практично зіставити його ефективність з класичним навчальним процесом.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. На сьогодні проблемами впровадження та розвитку систем дистанційного навчання займалося багато як зарубіжних так і вітчизняних науковців та методистів, зокрема: Ковшов А.Н., Підкасистий П.І., Селевко Г.К., Полат Е.С., Барда О.В., Дацюк В.Б., Кузнецов Ю.Ф. та ін. Переважна більшість розглянутих наукових досліджень лежить у площині аналізу проблем розвитку дистанційної освіти як елементу освітньої системи держави з періодичним загостренням погляду на певних аспектах її реалізації. Зокрема розглядається застосування комп'ютерних технологій в рамках дистанційного навчання, проте, переважно, лише в якості заміни елементів класичної дистанційної освіти, їм не вистачає комплексності і всеосяжності.

Метою роботи є аналіз системи дистанційного навчання, визначення можливостей щодо застосування в ній Інтернет технологій, а також порівняння ефективності їх застосування з класичними системами дистанційного та стаціонарного навчання.

Виклад основних положень. Багато дослідників схильні визначати дистанційну освіту як основну та найефективнішу систему підготовки та безперервної підтримки високого кваліфікаційного рівня фахівців у XXI столітті. Визначаючи дану тезу як основоположну, проаналізуємо існуючі системи дистанційного навчання на предмет підвищення їх ефективності шляхом застосування Інтернету.

Аналізуючи науково-методичні статті можна виокремити п'ять моделей дистанційного навчання, які застосовуються в сучасних системах дистанційної освіти.

Перша модель – навчання за типом екстернату. Навчання, орієнтоване на шкільні чи вузівські вимоги і призначене для учнів і студентів, які з якихось причин не можуть відвідувати учбові заклади на стаціонарній основі.

Друга модель – навчання на базі одного університету. Система навчання для студентів, які навчаються заочно або дистанційно, базується на основі інформаційних технологій, включаючи комп'ютерні телекомунікації, переважно використовуються для отримання різноманітних атестатів освіти.

Третя модель – навчання, засноване на співпраці декількох навчальних закладів. Вона передбачає спільну підготовку єдиних програм заочного дистанційного навчання для кількох навчальних закладів, з забезпеченням викладання провідних дисциплін (у будь-яких районах країни і за кордоном). Така співпраця у підготовці програм дистанційного навчання дозволяє зробити їх більш якісними і менш дорогими. Перспективна мета програми – дати можливість кожному громадянину не залишаючи свого дому, отримати будь-яку освіту на базі функціонуючих у країні коледжів і університетів.

Четверта модель – автономні освітні установи, спеціально створені для цілей відкритого або дистанційного навчання, в яких студенти можуть отримати освіту за різними напрямками. Вони спеціалізуються у створенні мультимедійних курсів. Навчання повністю оплачується організаціями і

фірмами, в яких працюють студенти. Прикладом можна назвати Відкритий університет у Лондоні(OU), на базі якого в останні роки дистанційно проходить навчання велике число студентів не тільки з Великобританії, але з багатьох країн світу. [1]

П'ята модель – навчання за автономними навчальними системами. Навчання в рамках подібних систем ведеться цілком за допомогою ТБ відеозаписів або радіопрограм, а також додаткових друкованих посібників. [2]

До *переваг дистанційного навчання* відносять:

1. більш високу ефективність професійної підготовки в порівнянні з вечірньою та заочною формами навчання при більш низькій вартості освітніх послуг;
2. скорочення термінів навчання;
3. можливість паралельного навчання у різних вузах;
4. незалежність студента від географічного розташування вузу.

Практичний досвід показує, що якість і структура навчальних курсів, так само як і якість викладання при дистанційному навчанні іноді набагато кращі, ніж при традиційних формах навчання, що обумовлено необхідністю динамічного розвитку навчальних курсів у відповідності до умов, що змінюються, а також більш широкою можливістю застосування новітніх технологій, а саме Інтернету, для подачі інформації.

Проблеми організації дистанційної форми навчання можна поділити на п'ять груп:

1. Якість підготовки і самоорганізації викладачів, які ведуть роботу із студентами. Це повинні бути викладачі зі всебічною підготовкою, вони мусять:
 - володіти сучасними педагогічними та інформаційними технологіями,
 - бути психологічно готовими до роботи з учнями в новому навчально-пізнавальному середовищі;

– гнучко підлаштовуватись до зміни вимог щодо викладання тих чи інших дисциплін та змінювати навчальні програми;

– чітко усвідомлювати особливості дистанційної роботи із студентами.

2. Структура та якість інформаційного забезпечення студента. Питання про те, яким має бути зміст та наповнення навчального матеріалу не завжди вирішується оптимальним чином.

3. Форма подачі матеріалів з курсів дистанційного навчання та умови доступу до них. На сьогодні часто застосовуються змішані системи оформлення матеріалів з курсу (в паперовому та електронному виді), що погіршує можливості вільного і своєчасного забезпечення студентів необхідними матеріалами. [3]

4. Взаємодія між студентами в процесі засвоєння навчальних матеріалів. Взаємодія між студентами і обговорення навчальних матеріалів є одним з ключових елементів навчального процесу який сприяє поліпшенню розуміння і засвоєння знань.

5. Організація та проведення оцінки знань «дистанційних» учнів. Відсутність дієвої системи чіткої ідентифікації студента, що складає іспит дистанційно, потребує проведення їх у очній формі, або ж ставить під сумнів легітимність оцінки, отриманої на дистанційному іспиті.

Застосування мережевих технологій дозволяє вирішити багато із зазначених проблем.

Першою, і найбільш очевидною перевагою застосування мережі Інтернет в якості платформи для здійснення дистанційного навчання є швидкість комунікації і взаємодії між різними учасниками навчального процесу. У взаємодії викладача і студента серед ключових питань можна виділити:

- інтерактивну взаємодію «питання-відповідь» між студентами та викладачем;

- проведення семінарських занять в режимі конференцв'язку;

- читання лекцій в режимі «онлайн» з можливістю зворотного зв'язку між студентами та викладачем – постановкою уточнюючих запитань, проханням детальнішого пояснення незрозумілих моментів, тощо.

Для цього можуть застосовуватись чат-кімнати та форуми, програми для мережевого зв'язку (напр. Skype), сервіси stream-video (напр. YouTube), тощо.

При цьому більшість науковців обмежуються аналізом можливостей вищезазначеної взаємодії, що не є правильним. Не менш важливу роль відіграє можливість активної взаємодії між студентами шляхом організації форумних платформ для обміну інформацією і досвідом по засвоєнню матеріалу.

Особливістю сучасних систем дистанційного навчання є те, що їх організація не обмежується діяльністю лише в рамках одного навчального закладу, а дозволяє залучати найкращих спеціалістів з різних вузів. Мережа Інтернет надає, в цьому випадку, можливість динамічної взаємодії між викладачами щодо взаємного обміну методами та інноваціями стовно форм та методів подачі інформації, обміну досвідом та спільним вирішенням проблем, пов'язаних зі змінами вимог до викладання певних дисциплін, зберігаючи при цьому конфіденційність інформації в рамках визначеної групи.

До недавнього часу питання забезпечення студента матеріалами для здійснення навчання викликало ряд складнощів. Основними з них були об'єм наданої інформації та вартість її передачі студентові. Низька швидкість, та часто обмежений в трафіку доступ до мережі Інтернет не дозволяли формувати значні масиви даних і застосовувати найбільш ефективний засіб навчання – візуалізацію (зокрема, шляхом створення демонстраційних відео). Розвиток технологій сьогодні дозволяє застосовувати практично весь спектр навчальних технологій без потреби оглядатись на об'єм матеріалів. Особливу популярність здобуло створення серії короткотривалих відеороликів для роз'яснення тих чи інших навчальних матеріалів.

Не менш важливим є те, що розміщення даних матеріалів в мережі дозволяє уникнути необхідності їх збереження на окремому носії і, відповідно, надає можливість отримати доступ у будь-який зручний час, з будь-якого пристрою, підключеного до Інтернету.

Основною проблемою було і залишається питання ідентифікації студентів при складанні іспитів дистанційно. Застосування систем, що базуються виключно на введенні логіну і паролю, в даній ситуації не може бути застосоване, оскільки не гарантує заміну особи, що складає іспит. Проте існуючі технології дозволяють, при наявності веб-камери, здійснювати контроль викладачем особи, яка складає іспит, шляхом візуального спостереження, а також за допомогою програм з розпізнавання образів (облич).

Висновки:

Застосування мережі Інтернет в сфері дистанційної освіти значною мірою розширює можливості по її впровадженню в систему освіти нарівні зі стаціонарною (очною) формою. Зокрема, вона дозволяє вирішити проблеми:

- взаємодії між викладачем і студентами шляхом застосування мережевих платформ для обміну інформацією, а також спеціальних програм мережевого зв'язку;
- взаємодії між студентами в межах навчальної групи;
- доступності та швидкості отримання навчальних матеріалів студентом шляхом їх розміщення на мережевих ресурсах;
- підвищення якості навчальних програм шляхом залучення до їх формування фахівців з різних вузів і ефективної координації їх зусиль;
- підвищення кваліфікації викладачів в процесі обміну досвідом з колегами з усього світу;
- підвищення якості навчання внаслідок можливості формування і розповсюдження якісних і, за необхідності, об'ємних демонстраційних матеріалів;
- ідентифікації студентів, які складають іспит дистанційно.

ЛІТЕРАТУРА

1. The Open University's mission. – 2015. – Режим доступу: <http://www.open.ac.uk/about/main/mission>
2. Барда О.В. Оптимізація педагогічної взаємодії суб'єктів навчального процесу із географії засобами технології дистанційного навчання / О.В. Барда // КУ «Рівненський методичний кабінет». – 2015. – Режим доступу: http://www.roippo.org.ua/upload/iblock/5f1/optymizatsiya-pedagogichnoyi-vzaemodiyi-sub_ektiv-navchalnogo-pr.pdf
3. Кузнецов Ю.Ф. Исследование опыта применения дистанционных технологий обучения в условиях колледжа / Ю.Ф. Кузнецов, В.П. Голубева // Материалы VI Научно-практической конференции «Информационные технологии в образовании» (Ростов-на-Дону, 17–19 октября 2006 г.). – 2006. – Режим доступу: <http://ito.edu.ru/2006/Rostov/V/V-0-20.html>
4. Дацюк В.Б. Перспективи дистанційної освіти та віртуальних університетів в Україні (з досвіду Ужгородського національного університету) / В.Б. Дацюк // Медіацентр УжНУ. – Режим доступу: <http://mediacenter.uz.ua/data/daciuk.pdf>

О. С. Кочубей

Рівне

ЗАПРОВАДЖЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

Сучасні підходи до організації вищої освіти набувають прагматичності. Багато студентів прагнуть здобути не стільки академічні знання, скільки засвоїти програми, що дають змогу швидко адаптуватися до вимог ринку праці, бути конкурентоспроможними в економіці, почуватися впевнено у суспільстві. Окремі з них суміщають навчання і роботу, навіть не плануючи

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Бігунова С. А., Зубілевич М. І. The Non-Verbal and Verbal Components of Etiquette in Virtual Communication	6
Білоус Т. М. Процеси оптимізації міжкультурної комунікації як особливої форми соціальної взаємодії в контексті сучасного діалогу культур	13
Войтенко І. Г. Мовленнєво-етикетний стереотип у англomовному політичному та економічному дискурсі	17
Воробйова Л. М. Семантика слова: психолінгвістичний аспект	23
Ногачевська І. О. Проблема мовної особистості у контексті творчої діяльності	31
Романюк С. К. Мовленнєвий вплив як прагмалінгвістична проблема.....	37
Самборська І. М. Изучение семантики слова: когнитивно-прагматический аспект.....	44

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Бігунов Д. О. Конфлікт у художньому дискурсі	49
Валько О. В. Тлумачення терміну “емфаза” у мовознавчих студіях	53
Верьовкіна О. Є. Коментар автора в оповіданнях Р.Дала.....	57
Вєтрова І. М. Лексико-семантичне поле “рух” в англійській та українській мовах.....	63
Вовчук Н. І. Коннотативність поетических новообразований.....	67
Воробйова І. А. Способи утворення оказіональних антропонімів у романах Террі Пратчетта.....	72
Дзюман І. І. Проблема системного вивчення ідіоматичних виразів.....	78
Івашкевич Е. Е. Особливості перекладу О.Логвиненком роману Дж.Д.Селінджера із використанням стратегії «суто авторський переклад».....	82

Касаткіна-Кубишкіна О. В.

До питання структурно-семантичних та граматичних особливостей фразеологічних одиниць з колірним компонентом..... 88

Корженевська О. В.

Комунікативно-прагматичні аспекти вивчення юридичних текстів..... 92

Мороз Л. В., Кисляк О. В.

Значення творчості Романа Бжеського для розвитку сучасного історичного процесу в Україні 99

Мороз Л. В., Шкода Н. В.

Сюжетно – композиційні новації – провідний чинник жанрового розвитку художніх життєписів..... 103

Приходько В. Б.

Інтертекстуальність та переклад 107

Сербіна Т. Г.

Народна афористика в газеті як елемент мовної гри 111

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Антоненко Н. Є.

Listening: Problems and Solutions 118

Антюхова Н. І.

До проблеми становлення творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов 124

Богачик М. С.

Системотвірні чинники процесу засвоєння англійських комп'ютерних неологізмів студентами педагогічного університету 140

Бойко Н. Г.

Використання пісенного матеріалу у формуванні комунікативної компетенції школярів на уроках іноземної мови..... 144

Джава Н. А.

Gruppenlesen mit vier Strategien – reziprokes Lernen und Lehren 151

Зубілевич М. І., Бігунова С. А.

Природа виникнення та класифікація порушень граматичної правильності англійської писемної комунікації 154

Кіндрат Н. П.

Використання можливостей інтернету при дистанційному навчанні..... 158

Кочубей О. С.

Запровадження компетентнісного підходу у підготовці фахівців з вищою освітою..... 165

Моргачова І. В.

До проблеми становлення професійної компетентності майбутніх юристів..... 174

Мороз Л. В.

Polemik: Bildung gegen Ausbildung..... 180

Мороз Л. В., Новосад Н. І.	
Die Stunde der Individualität in der Pädagogik.....	186
Мороз Л. М.	
Педагогічна інтерпретація філософії виховання німецькими просвітниками.....	190
Перішко І. В.	
Аспекти необхідності підготовки майбутніх маркетологів до іншомовного спілкування для туристичної діяльності.....	193
Трофімчук В. М., Дуброва А. С.	
Рациональне використання рідної мови під час навчання іноземної.....	197
Федоришин О. П.	
Формування позитивної мотивації до вивчення іноземної мови на початковому етапі.....	200

СЕКЦІЯ 4. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Байло Ю. В.	
Транстермінологізація англійських термінів військової справи.....	204
Деменчук О. В.	
Perception Vocabulary in English, Polish and Ukrainian: a Cognitive-Onomasiological Approach.....	206
Замашна С. М.	
Особливості комунікативної поведінки англійського й українського народів.....	215
Івашкевич Е. З.	
The Structure of Social Intellect of the Person.....	222
Калініченко М. М.	
Творчість Емілі Дікінсон в дискурсі популярної жіночої літератури Сполучених Штатів першої половини ХІХ сторіччя.....	225
Константинова О. В.	
Двокомпонентні термінологічні словосполучення англійської термінології оподаткування.....	227
Михальчук Н. О., Чала Ю. М.	
Особливості впливу французьких запозичень на динаміку лексичної системи англійської мови.....	233
Ярута Н. П.	
Особливості нових лінгвістично-політичних досліджень в Україні.....	248
Яцюрик А. О.	
The study of productive or “problem” thinking.....	256
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ.....	260